

край, не щѣха да помислятъ преди всичко за участиѣта на най-уважавания си и доблестенъ другаръ Ст. Пешевъ?! А кой може да твърди съ чиста съвестъ, че последния, когато е ималъ да избира между живота и смъртъта, не е ималъ предъ видъ именно тѣя близка евентуалностъ: че другаритѣ му ще възстанатъ, ще се наредятъ подъ бойни знамена, ще овладеятъ града и заедно съ свободата на неговитѣ съграждани, ще му подарятъ и неговата?! Нали всичко вече, както видѣхме, бѣ готово за възстанieto и се очакваше само да бжде опредѣленъ деня, въ който щѣше да заговори оржжието?.. Нели и за опредѣляне на този денъ и дотѣкмяване на оржжие последния отиде въ Горна Орѣховица и Търново?!.. Да, само тази е, споредъ насъ, причината, поради която великия борецъ за отечествената ни свобода въ севлиевския край — Ст. Пешевъ, сложи оржжието (и то какво?!) и смилено се отдаде въ ржцетѣ на властѣта, а не въкакво-си малодушие и страхъ.

Въ деня на залавянето на Пешева въ градината на Иванчо Пенчевъ, сж били арестувани и още много видни граждани. Тѣй напримеръ, арестуванъ е билъ Тодоръ Хаджи Ангеловъ, Стефанъ Богдановъ, касиеръ на табашкото дружество, всички табаци и всички членове на терзийското дружество.

Най много, обаче властѣта е дарила да валови Хаджи Иванчо Пешевъ и Иванчо К. Устабъшиевъ — най близкитѣ приятели на Пешева.

Последнитѣ, обаче, заедно съ Сава х. Ангеловъ¹⁾, Никола Драгошиневъ и други сж успѣли да се укриятъ и дочакатъ Освобождението.

¹⁾ Сава х. Ангеловъ е билъ убитъ презъ време на Освободителната война отъ черкеситѣ въ едно плевенско село. Да кажемъ две думи за него:

Последниятъ е билъ съ деликатно тѣлосложение, симпатиченъ, духовитъ и високо интеллигентенъ момъкъ. Обличалъ се е добре и въ отношенията си съ гражданитѣ е билъ винаги учтивъ и коректенъ. Въобще, той е представлявалъ една интересна, видна и симпатична фигура по онова време.